فربـد ادامـه داد: همیـن عامل باعـث تغییر نـرخ تورم نقطه‌به‌نقطه شده و طبیعی اسـت که مردم با درآمد ثابت در میزان خرید خود تجدیدنظـر کنند و البته صنعت هم از این تصمیم آنها متأثر اسـت. برآورد ما کاهش حدود ۱۰ درصدی فروش لبنیات از ابتدای سـال تاکنون است. صنعت لبنیات خود متضرر این اتفاقات است. از طرفی باید از دامداران کشور مراقبت و از طرف دیگر باید از مصرف‌کنندگان حمایت کرد. درواقـع صنعت لبنی میان دو تیغه یک قیچی گرفتار شـده است؛ دو تیغه‌ای که یک تیغه آن مردم مصرف‌کننده هستند و تیغه دیگر آن دامداران تولیدکننده شیر خام. صنعت لبنیات امیدوار اسـت دامداران هم قدری از این فشار را تحمل کنند همانگونه که صنعت لبنیات تحمل می‌کند.

سخنگوی اتحادیه لبنیات در پاسخی به سوالی مبنی بر اینکه روند کاهش مصرف لبنیات و کوچک شدن سفره مردم به علت تورم، ادامه خواهد یافت؟ گفت: صنعت لبنیات امیدوار اسـت شـاهد ثبات قیمت شـیر خام و در نتیجه قیمت محصولات در ماه‌های پیشرو باشد.

ارز ترجیحی برنج حذف شد

بررسـی‌های تازه از بازار نشـان می‌دهد در میان تمام اقلام خوراکـی، برنج ایرانی رکـورددار افزایش قیمت بوده اسـت. بر اساس داده‌های میدانی، قیمت هر کیلو برنج ایرانی از ۱۲۵ هزار تومان به حدود ۳۳۲ هزار تومان رسـیده؛ افزایشی معادل ۲/۶ برابـر. در بخش برنج‌های وارداتـی نیز وضعیت تفاوت چندانی ندارد. قیمت هر کیلو برنج خارجـی که پیش‌تر حدود ۶۹ هزار تومان بود، اکنون به ۱۱۳ هزار تومان رسـیده و ۱/۶ برابر رشد را تجربه کرده است.

نکتـه قابل‌توجه اینجاسـت کـه احتمالا ابتـدای هفته ارز ترجیحی برنج حذف شـود و همین موضـوع عامل گرانی برنج وارداتی خواهد بود. غلامرضا نوری‌قزلجه، وزیر جهاد کشاورزی از حذف ارز ترجیحی برنج خبر داد و گفت که با پیش‌بینی‌های انجام‌شده مشکلی در معیشت مردم ایجاد نمی‌شود.

رضا کنگری، رئیس اتحادیه بنکـداران مواد غذایی تهران با اشـاره به حذف ارز ترجیحی برنج در خصوص قیمت برنج‌های وارداتی گفته بود: «هر کیلو برنج پاکسـتانی در حال حاضر در بنکداری‌ها ۲۲۰ هزار تومان و هر کیلو برنج هندی ۱۴۵ تا ۱۴۸ هزار تومان است که با سود ۱۰ درصدی خرده‌فروشی‌ها به دست مردم خواهد رسید. یعنی برنج پاکستانی ۲۳۰ هزار تومان و برنج هندی ۱۵۵ هزار تومان در خرده‌فروشـی‌ها عرضه می‌شـود.» با حذف ارز ترجیحی به نظر می‌رسـد کـه در ماه‌های آتی برنج پرچم‌دار تورم ماهانه کالاهای اساسی مصرفی باشد.

محمـد مختاریانـی، رئیـس انجمـن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران به «هم‌میهن» گفت: واقعیت این است که با حذف ارز ترجیحی واردات برنج، این افزایش قیمت کاملاً قابل‌پیش‌بینی بود. کالایی که واردکننده در سـال ۱۴۰۱ بـا ارز ۲۸۵۰۰ تأمین می‌کـرد، حالا باید با نـرخ آزاد یا نزدیک به آزاد تهیه کند. طبیعی است کالایی که مثلاً ۲۸ یا ۲۹ هزار تومان تمام می‌شـد، امروز ممکن اسـت ۱۰۰ هزار تومان درآید؛ بنابراین افزایش حدود سـه تا سه‌ونیم برابری از نظر فنی چیز عجیب و غیرمنتظره‌ای نبود.

او ادامـه داد: دولـت در چند ماه گذشـته عمـلاً هر کاری توانسـت انجام داد تا قیمت برنج در بازار بالا برود. به‌جای اینکه روند طبیعی واردات طی شـود، با انواع مانع‌تراشـی‌ها مواجه بودیم. چندین ماه اسـت که هیچ برنـج وارداتی جدید وارد بازار نشده. شرکت بازرگانی دولتی بارها مصاحبه کرده، وعده داده، اما نه خودش برنجی ترخیص کرده و نه اجازه داده واردکنندگان بخـش خصوصی کارشـان را انجام بدهند. رفتار دولت نشـان می‌دهد کاملاً مصمم بوده قیمت برنج را به‌تدریج بالاتر ببرد.

رئیس انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران تاکید کرد: امروز شانزدهم ماه است و هنوز هیچ اقدامی انجام نشده اسـت. برای اینکه بارها از بندر وارد بازار شود، دولت باید دو سه توافق و مجوز سـاده را صادر کند، اما هیچ کاری نکرده. شانزده روز است که محموله‌ها خاک می‌خورند و انگار نه انگار که بازار در التهاب است. ما ده‌ها بار صحبت کرده‌ایم، نامه زده‌ایم، پیگیری کرده‌ایـم که «چه باید کرد؟» اما پاسـخ مشـخصی نگرفته‌ایم. همان‌طور که یکی از نمایندگان مجلس هم چند روز پیش گفت، به نظر می‌رسد دولت، به‌ویژه در حوزه وزارت جهاد، عملاً کشور را رها کرده است.

مختاریانی گفت: وقتی ورودی کالا طبیعی نیسـت، وقتی عرضه به‌اندازه نیاز بازار نیست، نتیجه‌اش افزایش قیمت است. اکنون هم تقاضا به‌خاطر قیمت بالا کاهش پیدا کرده، اما وقتی رقابتی وجود ندارد و کالا کم اسـت، حتی با تقاضای پایین هم فروش انجام می‌شود.

رئیس انجمـن تولیدکنندگان و تأمین‌کننـدگان برنج ایران در خصوص صـادرات برنج ایرانی اظهار کـرد: اگر واقع‌گرایانه بخواهیم بگوییم اقبالی برای برنج ایرانی در خارج وجود ندارد. صادرات برنج ایرانی طی همه سـال‌ها در حد بسیار ناچیز بوده و عمـلاً می‌توان آن را صفر در نظر گرفت. برنج ایرانی فقط برای مصرف ایرانی‌هاسـت؛ چه داخل کشـور و چـه ایرانیان مقیم خـارج. بخش عمده صادرات موجود هم به امارات و کانادا رفته که آنجا هم باز فقط ایرانی‌ها خریدارش هستند. از نظر فرهنگی و ذائقه‌ای، برنج ایرانی برای کشـورهای دیگر جذاب نیسـت؛ بنابراین تصور اینکه کاهش مصرف داخل باعث صادرات شود، چندان منطقی نیست.

او در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه عدم اقبال به برنج باعث ارزانی آن می‌شـود گفت: اگر بازار ورودی نرمال داشـته باشد و عرضه کافی باشـد، ممکن اسـت قیمت کمی تعدیل شود. اما وقتی واردات ماه‌هاسـت قفل شـده و دولت اجـازه ورود رقبا را نمی‌دهد، طبیعتاً کاهش مصـرف به‌تنهایی نمی‌تواند قیمت را پایین بیاورد. فعلاً وضعیت اینطور اسـت که عرضه کم است، رقیب وجود ندارد و قیمت بالا رفته؛ بنابراین حتی با کاهش خرید مردم، باز هم فروش صورت می‌گیرد.

مختاریانی در نهایت گفت: تا زمانی که دولت درباره واردات تصمیم شفاف و اجرایی نگیرد، التهاب ادامه خواهد داشت. بازار نیازمند جریان طبیعی عرضه اسـت. اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، قیمت‌ها کم‌کم باز هم بالاتر می‌روند و فشـار بیشـتری به سفره مردم وارد خواهد شد.

احتمالا ابتدای هفته ارز ترجیحی برنج حذف شود و همین موضوع عامل گرانی برنج وارداتی خواهد بود. غلامرضا نوری‌قزلجه، وزیر جهاد کشاورزی از حذف ارز ترجیحی برنج خبر داد و گفت که با پیش‌بینی‌های انجام شده مشکلی در معیشت مردم ایجاد نمی‌شود. با حذف ارز ترجیحی به نظر می‌رسد که در ماه‌های آتی برنج پرچم‌دار تورم ماهانه کالاهای اساسی مصرفی باشد

بازار کساد میوه

اکبـر یـاوری، رئیـس اتحادیـه صنـف بارفروشـان تهـران به «هم‌میهـن» گفت: وضعیت کنونی تورم محدود به یک استان یا منطقـه نیسـت؛ کل کشـور با مشـکلات مشابهی دست‌به‌گریبان است. خشکسالی، کمبود آب، قطعی برق و فشارهای محیطی سبب شده تولید بسیاری از محصولات نسبت به سال گذشته کاهش پیدا کند. این روند طبیعی است که وقتـی هزینه‌های تولید بـالا می‌رود و شـرایط اقلیمی هم سخت‌تر می‌شود، بازار هم تحت‌تأثیر قرار می‌گیرد.

وی ادامه داد: محصولات باغی و مرکبات به‌طور مشخص در کاهش تولید مشاهده شده اسـت. مثلاً در برخی باغ‌ها تولید پرتقال نسـبت به سال گذشته بین ۱۰ تا ۱۵ درصد کمترشده. البته در بعضی حوزه‌ها افزایش جزئی داشته‌ایم، اما در مجموع، وقتی به سبد کشـاورزی کشـور نگاه می‌کنیم، خروجی سال جاری نسبت به سال گذشته کاهشی بوده است.

یاوری تاکید کـرد: به‌طور طبیعی وقتی تولید پایین می‌آید و هزینه‌های نگهداری، حمل‌ونقل و نهاده‌های کشـاورزی بالا مـی‌رود، قیمت‌ها افزایش پیدا می‌کند. مثـلاً ورودی برخی از محصولات که پارسـال حدود ۱۸ هزار تومان بود، امسـال رشد قابل‌توجهی داشته. این اتفاق نتیجه مستقیم کمبود منابع تولید و فشارهای تورمی است.

رئیس اتحادیه صنف بارفروشان ادامه داد: جیب مردم هر روز کوچک‌تر شـده و طبیعی است که سبد خرید خانوار کوچک‌تر شود. میوه یکی از اولین اقلامی است که در زمان فشار اقتصادی مصرفش پایین می‌آید. ما در میدان‌ها و مراکز عمده‌فروشی کاملاً مشـاهده می‌کنیم که حجم خرید کاهش پیدا کـرده و به نظر می‌رسد این روند ادامه داشته باشد؛ مگر اینکه شرایط اقتصادی خانوارها بهتر شود.

همچنین وی ابتدای هفته گذشته اعلام کرده بود که عرضه میوه و تره‌بار در میدان مرکزی نسـبت به سال گذشته با کاهش ۱۵ درصدی مواجه شـده است. به گفته او، سال گذشته روزانه حدود ۲۰ هزار تن میوه وارد میدان می‌شد، اما امسال این عدد به حدود ۱۶ هزار تن رسیده است.

یاوری افزود: باوجـود کاهش ورودی، همچنان روزانه حدود ۱۵۰۰ تن میوه مازاد در میدان باقی می‌ماند و دپو می‌شود. این وضعیت نشان‌دهنده رکود در بازار مصرف است.

وی همچنیـن تأکید کـرد: افزایـش ۳۰ درصدی قیمت‌ها در سـال جاری، سـفره مـردم را کوچک‌تر کرده و تـوان خرید خانوارهـا کاهش‌یافته اسـت. این شـرایط، علاوه بر فشـار بر مصرف‌کنندگان، بارفروشان و تولیدکنندگان را نیز با مشکلات جدی مواجه کرده است.

از سـوی دیگر فروشـندگان میوه و سبزیجات نیز می‌گویند کـه فروش آنهـا به‌شـدت کاهش‌یافته اسـت. از سـوی دیگر مسیر مشتریان نیز تغییر کرده اسـت. برای نمونه صاحب یک میوه‌فروشی در مرکز شهر می‌گوید «پیش‌ازاین مشتری‌های من اهالی محله بودند، اما در ماه‌های گذشته مشتریان ثابتی دارم از شـمال شهر برای خرید می‌آیند و به گفته خودشان خرید میوه از مرکز شـهر با منطقه خودشان تفاوت بسیاری دارد و در اغلب اقلام حداقل کیلویی ۲۰ هزار تومان صرفه‌جویی می‌کنند. این مشـتریان جدید هفته‌ای یک‌بار یا هر دو هفته یک‌بار می‌آیند؛ اما بیش از تمام مشـتریان محلی خرید می‌کنند و عقیده دارند کـه میوه و سـبزیجات در منطقه ما ارزان اسـت، در صورتی که مشتریان محلی این قیمت را بالا می‌دانند.»

بررسـی‌های میدانی نیز نشـان می‌دهد که مـردم از خرید کیلویـی میوه به خرید دانه‌ای رسـیده‌اند و ترجیح می‌دهند با قیمت‌هـای موجود از هر میوه چند دانـه خریداری کنند؛ این موضوع در حالی اسـت که از گذشته‌های دور در کشور همواره خرید کیلویی میوه مرسوم بوده و اکنون گرانی‌ها تمامی شرایط را تغییر داده است.

در حال حاضر تورم نقطه‌به‌نقطه میوه و خشـکبار از سـایر گروه‌هـای خوراکـی بالاتر بـوده و به ۱۰۸/۳ درصد رسـیده و همچنین سبزیجات نیز تورم ۶۹ درصدی را ثبت کردند.

نکته قابل‌توجه اینجاسـت که با ثبت ایـن تورم‌ها همچنان اختـلاف قیمت میـوه و سـبزی در بـازار باقیمـت خرید این محصولات از کشـاورزان و باغداران بسـیار بالاسـت. درسـت است که در شرایط خاص کشـور یعنی نبود آب، میوه و سبزی در کشـور با کمترین قیمت تولید می‌شود، باغدار و کشاورز نیز کمترین سود ممکن را می‌برد؛ اما در این بین دلالان با ورود به بازار بیشترین سود را برای خود کرده‌اند و به‌نوعی توانسته‌اند به گرانی در این بازار دامن بزنند.

بررسـی‌ها نشـان می‌دهد با نزدیکی به شـب یلدا شـاهد گرانی‌های بیشـتر در بازار میوه و سـبزیجات باشیم و احتمالاً در میان مدت همین موضوع باعث شـود که تورم این حوزه نیز به‌صورت گسترده‌ای افزایش یابد.

IMIDRO
سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) شماره IMI-۱۴۰۴-۹-۱۱

نوبت اول

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) با موضوع «خرید تعداد ۸ دستگاه خودرو آمبولانس تیپ B دنده‌ای (گیربکس دستی) مورد نیاز سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران» را به شرح زیر از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. لذا از علاقمندان واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.com (شماره مناقصه در سامانه ستاد: ۲۰۰۴۰۰۳۰۰۷۰۰۰۰۸۵) مراجعه نمایند.

۱- نام و نشانی مناقصه گزار: سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران به نشانی: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، نرسیده به خیابان سمیه، نبش کوچه دهخدا، پلاک ۳۹
کدپستی: ۱۵۸۱۶-۱۴۵۱۳ **تلفن:** ۰۲۱-۴۱۸۶۸۰۰۰

۲- موضوع مناقصه: خرید تعداد ۸ دستگاه خودرو آمبولانس تیپ B دنده‌ای (گیربکس دستی) مورد نیاز سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران.

۳- مدت اجرای کار: ۳ ماه شمسی.

۴- مدت اعتبار پیشنهادها: ۱۸۰ روز از آخرین مهلت ارسال پیشنهادها.

۵- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: فیش بانکی واریز نقدی و یا تودیع یک فقره ضمانت نامه بانکی معتبر به مبلغ ۳۷٫۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال که برای مدت ۳ ماه اعتبار داشته و برای ۳ ماه دیگر قابل تمدید باشد (ضمانت نامه بانکی باید دارای شماره سپام بوده و نباید هیچ گونه شرطی از سوی بانک در ضمانت نامه درج گردد).

۶- مهلت زمانی و محل دریافت اسناد مناقصه: اسناد مناقصه از تاریخ درج آگهی لغایت ساعت ۱۷ روز پنج شنبه مورخ ۱۴۰۴/۹/۲۷ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستادایران) در دسترس و قابل دریافت می‌باشد.

۷- مهلت زمانی و محل ارائه پیشنهاد و زمان بازگشایی پاکت‌های اسناد ارزیابی کیفی: اسناد و مدارک مربوط به پیشنهاد مناقصه باید پس از ثبت مهر و امضای الکترونیکی حداکثر تا ساعت ۱۳ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۸ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستادایران) بارگذاری شده و از طریق آن سامانه ارسال شوند. فقط اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (پاکت «الف») می‌بایست علاوه بر بارگذاری در سامانه مذکور، ظرف مهلت فوق الذکر به صورت فیزیکی و مهر و موم شده به دبیرخانه کمیسیون معاملات مناقصه گزار تحویل گردد. شایان ذکر است که پاکات اسناد ارزیابی کیفی مناقصه ساعت ۱۳:۳۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۸ بازگشایی خواهد شد.

م الف: ۳۳۱۴ شناسه آگهی: ۲۰۶۴۶۴۵

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران

ادامه از صفحه اول

بنزین یک کالای تورمی است، اثربخشی آن در جامعه بسـیار بالاست و وقتی اعلام شـود که برای سال بعد قیمت بنزین تثبیت می‌شود، تورم هم کنترل می‌شود. افزایـش قیمت بنزیـن، تورمـی را حاصل خواهد کرد که اثرات سـوء آن، بیشـتر باعث فقیرشدن قشر آسیب‌پذیر خواهد شـد؛ چراکه ثروتمندان چیـزی برای فـروش دارنـد و روی قیمت اجناس خود می‌کشند اما این قشـر دستمزدبگیر است که آثـار سـوء افزایش قیمت را بایـد تحمل کند.» (خبرگزاری فارس، ۲ دی‌ماه ۸۳، مشروح مذاکرات صحن علنی مجلس)

بااین‌وصف گزاف نیست اگر گفته شود، تثبیت قیمـت ۹ قلم کالا و عمدتاً اقلامـی چون بنزین و گازوییل در سـال‌های ۸۳ و ۸۴ در وهله نخسـت یادآور آن مرحوم اسـت، سپس محمدرضا باهنر و در ادامه محمود احمدی‌نژاد که ریاست‌جمهوری او متأثر از همین مصوبه هم بود.

نـام دیگر آقـای حـداد عادل، رئیـس مجلس هفتم اسـت که در نخستین جلسـه سال جدید (۸۴) در نطقـی گفـت، در ایـام نوروز مـردم از او تشـکر می‌کردند کـه با تصویب مجلس، امسـال دیگر قیمت بنزین گران نمی‌شود و از آن به‌عنوان «عیدی» مجلس به مردم یاد کرد.

جالب اینکه پنج‌سال بعد، پرونده طرح تثبیت قیمت‌هـا را وزیر نیـروی دولـت دوم احمدی‌نژاد (مهندس مجید نامجو) باز کرد، وقتی به‌صراحت گفت: «شکل صنعت برق از زمان تثبیت قیمت‌ها آغاز شد. چنین تصمیمی از یک‌سو باعث افزایش روزافزون تقاضا و از سـوی‌دیگر باعث از بین‌رفتن توان سرمایه‌گذاری برای افزایش عرضه حامل‌های انرژی شد و با گذشت‌زمان، عدم‌تعادل در عرضه و تقاضا، درنتیجه کمبود برق را گریزناپذیر خواهد کـرد و این همان اتفاقی اسـت که افتاده اسـت. (ایران اکونومیست، ۳۰ تیرماه ۹۰)

همان‌موقع رئیس سـندیکای بـرق هم بر این نظر صحه گذاشـت و گفت: «بدهی دولت باعث ورشکسـتگی تدریجی برخـی از تولیدکنندگان تجهیزات برق شده و عامل اصلی نابسامانی فعلی در سندیکای برق، به‌دلیل مصوبه تثبیت قیمت‌ها در مجلس هفتم است.»

بااین‌اوصاف آنچه خانم مهاجرانی گفته، بیان محافظه‌کارانـه‌ای اسـت از یک واقعیـت و البته شـکل درسـت و دقیق این بود که مشخصاً اشاره می‌شـد در مجلس هفتم (نه در دولت‌های قبل) این اتفاق افتاد و موجب انحراف از مسیر شد.

انحراف از ریل توسعه اگرچه از همان سال ۸۴ شروع شد و هرچه گذشت زاویه آن گشاده‌تر شد اما محدود به بنزین نیسـت. ولی ریشه را باید در همان مصوبه دانست و بهتر بود پیش از سخنگوی دولـت، خود رئیس‌جمهور به این موضوع اشـاره می‌کـرد؛ هرچنـد در آن‌زمان عضو دولـت (وزیر بهداشت) بود و هنوز نماینده مجلس نشده بود.

سال بعد از آن، مصوبه (تثبیت قیمت‌ها) دولت به دسـت اصول‌گرایان افتـاد امـا زود دریافتند، احمدی‌نژاد آنی نیسـت که می‌پنداشـتند ولی تا مجلـس هفتم برقرار بـود، کار چندانـی از احمد توکلی و دوسـتان بـرای آنکه آب رفتـه را به جوی بازگردانند، برنیامد و از مجلس هشـتم با مدیریت علـی لاریجانی بر آن شـدند تـا اصلاحاتی انجام دهند و قـرار بود از سـال ۸۸ آن را کلید بزنند که به‌خاطر التهابات و اتفاقات بعد از انتخابات، امکان آن فراهم نیامد و سـال بعد در قالب یارانه نقدی، به‌جای یارانه‌های مستقیم، به اجرا درآمد.

در همان‌سـال مجیـد انصـاری، عضو مجمع تشـخیص مصلحت، در همایشـی گفـت: طرح تثبیت قیمت‌ها، سالانه ۱۰ میلیارد دلار زیان وارد کرده و هرسال انباشته‌تر می‌شود.

باری، عیدی سال ۸۴ با ظاهری موجه، درعمل برای مردم بسی گران تمام شد و حالا کار به‌جایی رسـیده که سـخنگوی دولـت می‌گوید، ریشـه ناتـرازی ۳۰ هـزار مگاواتی برق را هـم باید در آن مصوبه یا تصمیم جُست.

کاهـش فاحـش قـدرت خریـد مـردم، مجال افزایش بیشـتر را از دولت سـلب کرده، ولی این باده‌ها هم کی به مسـتی هزینه‌های دولت کفاف می‌دهـد؛ درحالی‌که با محاسـبه سـاده می‌توان دریافـت پنج‌هـزار تومـان هم چاره کار نیسـت و بیش‌ازآن هم خارج از توان مردم است.

دسـت احمد توکلـی از دنیـا کوتاه اسـت و با تقابل با احمدی‌نژاد کوشـید تا جبران کند، دیوار حاشـا نزد حامیان هم بلند اسـت؛ وگرنه می‌شد ۲۱ سـال قبل در چنین روزهایی را یادآور شد که روزنامه کیهان، تیتر روزنامه تازه‌منتشره اقتصادی را تاب نیاورد که این طرح را پوپولیسـتی دانسته بود و برای گفت‌وشـنود خود عنـوان «پوپول» را برگزید تا با نام آن روزنامه هم بازی کرده باشد. آقای باهنر هم به‌صراحت از اشـتباه‌بودن آن مصوبه و آن تصمیم، سـخن گفته. اما از آقـای حداد عادل می‌توان پرسید؛ با خسارت چندده میلیارد دلاری کـه دولت و ملـت را به چه‌کنم چه‌کنم واداشـته و چاره‌ای جـز چندنرخی‌کـردن و درواقع راهکار «بنزین کنجدی» - تکـرار تجربه تنوع قیمت نان برای بنزین- باقی نگذاشـته، آیـا همچنان مردم خود را به ایشان نزدیک و به‌خاطر تثبیت قیمت‌ها از ایشان تشـکر می‌کنند یا گرانی اقلام خوراکی چنان امان همه را بریده که بنزین پنج‌هزار تومانی ادامه آبی است که از سر گذشته است؟